

WYZWOLENIE SPOŁECZNE

Biblioteka Jagiellońska

Kraków, ul. Św. Anny 12.

Organ Polskiej Partji Socjalistycznej.

Pismo polityczne, społeczne, rolnicze i oświatowe. — Wychodzi w każdy czwartek z datą niedzieli.

Prenumerata na kwartał 3— zł. — Konto Polskiej Pocztowej Kasy Oszczędności Nr. 148.338. — Wydawca: Okręgowy Komitet P. P. S. w Białej.	Numer pojed. wszędzie 30 groszy	Adres Redakcji i Administracji oraz Biura bezpłatnej porady prawnej Biała, ul. Komorowicka 4. Nr. telefonu 1055. Godziny przyjęć od 3 do 6 popołudniu.
--	--	---

Nr. 39.

Biała, dnia 2 listopada 1930 r.

Rok XIII.

Sąd okręgowy Wydział II.
Wadowice, dnia 18/10 1930 r.
II Pr. 13/30

Sąd okręgowy w Wadowicach w sprawie prasowej czasopisma „Wyzwolenie Społeczne” Nr. 37 z daty Biała 19 października 1930 — na posiedzeniu niejawnym po wysłuchaniu zdania prokuratora postanawia:

I. Treść artykułu zamieszczonego na stronie 2. pod napisem „Fracja rewolucyjna p. Starosty” od słów „Chodzą pogłoski” do słów „Uschera Mendelsohna” zawiera znamiona występku z § 491 uk. i art. V ustawy z 17/12 1862 L: 8. ex 1863 Dzpp.

II. Zatwierdza się konfiskatę powyższego artykułu zarządzoną przez Starostwo w Białej.

III. Zakazuje się dalszego rozszerzania skonfiskowanej treści powyższego artykułu.

IV. Zakaz ten ma być ogłoszony w dzienniku urzędowym i w przepisanej formie w najbliższym numerze czasopisma „Wyzwolenie Społeczne”.

V. Cały nakład skonfiskowanego pisma ma być zniszczony.

Uzasadnienie.

W artykule tym autor obwinia w prasie władzę publiczną a to Starostwo w Białej bez przytoczenia pewnych faktów o pogardliwe przymioty i pogardliwy sposób myślenia, oraz wystawia je w prasie na publiczne pośmiewisko.

Czyn ten uzasadnia znamiona występku z § 491 uk. i art. V. ustawy z dnia 17 grudnia 1862 Nr. 8/63 Dz.u.p.

Sąd okręgowy w Wadowicach.

Przewodniczący:
Dr. Geisler m. p.Protokulant:
Dr. Nosek m. p.Za zgodność:
(podpis nieczytelny)

II. Pr. 15/30

Sąd okręgowy w Wadowicach w sprawie procesowej czasopisma „Wyzwolenie Społeczne” Nr 38 z daty Biała 26/10 1930 — na posiedzeniu niejawnym 25 października 1930 po wysłuchaniu zdania prokuratora postanawia:

I. Treść artykułu zamieszczonego na stronie 2 pod napisem „Wybory” od słów „od jesieni zeszłego roku” do słów „została wzmocniona” treść artykułu na stronie 3 pod napisem „Nowy Szwindel” w całej osnowie — oraz treść artykułu na stronie 3 pod napisem „Zagadka Brześnia” od słów „p. Giżycki groził” do słów „Liebermanem” zawiera znamiona występku z § 491 uk i art V ustawy z 17/12 1862 r. L 8 ex 1863.

II. Zatwierdza się konfiskatę powyższych artykułów zarządzoną przez Starostwo w Białej.

III. Zakazuje się dalszego rozszerzania skonfiskowanej treści powyższych artykułów.

IV. Zakaz ten ma być ogłoszony w dzienniku urzędowym i w przepisanej formie w najbliższym numerze czasopisma „Wyzwolenie Społeczne”.

V. Cały nakład skonfiskowanego pisma ma być zniszczony.

Uzasadnienie.

W artykułach tych autor obwinia w prasie władzę publiczną a to władzę administracyjną bez przytoczenia pewnych faktów o pogardliwe przymioty i pogardliwy sposób myślenia, oraz wystawia je w prasie na publiczne pośmiewisko.

Czyn ten uzasadnia znamiona występku z § 491 uk i art. V ustawy z dnia 17 grudnia 1862 Nr. 8/65 Dz.p,p wobec tego należało orzec jak powyż.

Sąd okręgowy w Wadowicach

Przewodniczący:
Dr. Geisler mp.Protokulant:
(Podpis nieczytelny.)Zgodnie:
(Podpis nieczytelny.)

Skonfiskowano.

Inna metoda — to

„dywersje”,

to próby rozbijania partyj. Klasyczny przykład — to próba zgwałcenia Stronnictwa Chłopskiego i zwołanie fikcyjnej „Rady Naczelnej” tego stronnictwa.

Teror i oszustwo, —

oto główne metody „roboty”, do których pięknie dołącza się bezkarność...

W ostatnich dniach atoli jesteśmy świadkami nowej, najskuteczniejszej metody —

unieważniania list

kandydackich Centrolewu. Jest to metoda najlepsza, bo od razu zapewnia „zwycięstwo”, skoro przeciwnika — wogóle niema... Niedawno w znanym „Dekrecie” o wyborach skasowano karalność za nadużycia przy wnoszeniu i zatwierdzaniu list.

Popatrzmy się, jak to się dzieje. Tu klasycznym wzorem, jest małopolski

okręg 42 (krakowsko-chrzanowski).

Jest to najlepszy okręg socjalistyczny, bo dał aż 4 socjalistów w r. 1928. Na 8 mandatów pewnych było 5 lub 6 na rzecz Centrolewu. Tu warto pracować, bo „zysk” dla BB. wynosi najmniej

10 mandatów.

Mianowicie 5 (najmniej) traci Centrolew, a zato 5 wygrywa BB.

Tu zabrano się do roboty przy pomocy

„grafologii”.

Jest to znakomita i skuteczna metoda.

Pełnomocnik listy tow. Korolewicz złożył w terminie listę Centrolewu, opatrzoną 81 podpisami wyborców.

Przewodniczący komisji

bez wiedzy i zgody

członków Komisji, wysłał listę do grafologa, który przyszedł na posiedzenie i oświadczył, że ze złożonych 81 podpisów

41 jest fałszywych (!?)

Komisja w składzie Dr. Wielgus — wiceprezydent Krakowa, Kochanowski z Kocmyrzo-wa (BB.), Gieroń (wójt), tow. Dr. Ringelheim, na wniosek Dr. Wielgusa

unieważniła listę,

przechodząc do porządku dziennego nad żądaniem tow. Dr. Ringelheima, który stwierdzając, że opinia grafologa

jest mylna,

domagał się, by

zbadano sędownie

podpisy na liście, albo też by odrzucono opinię grafologa, jako

nieistotną,

gdyż przy wyborach w r. 1928 sama P. P. S. w okręgu Nr. 42 zdobyła

74.852 głosy i 4 mandaty,

a zatem

bez żadnych trudności

żądaną liczbę podpisów P. P. S. uzyskać mogła.

W głosowaniu komisja

2 głosami

listę unieważniła.

Za unieważnieniem listy głosowali:

pp. Dr. Wielgus i Kochanowski.

Przewodniczący Komisji p. Matakiewicz i członek Komisji p. Gieroń — wstrzymali się (!) od głosu, tow. Dr. Ringelheim — głosował prze-

Chłop i robotnik

głosuje na numer

7.

Siódemka robotniczo-chłopska

to

przestrzeganie prawa

wolność demokratyczna

konstytucja ludowa

walka z dyktaturą

ustawy robotnicze

sprawiedliwa reforma podat-

kowa

ochrona drobnego rolnika,

reformacja rolna

kontrola finansów

pokój ze sąsiadami

oszczędności budżetowe

kary za nadużycia!

Głosujmy wszyscy na 7.

Wszyscy do wyborów!

Wszyscy w obronie praworządności!

Ich metody.

Sanacja postanowiła zdobyć 300 mandatów, aby mózgi przeprowadzić w Sejmie wszystko, co zechce.

Wyborców (szczerych) nie ma, wobec tego musi się uciekać do metod jeszcze w Polsce niebywałych. Niestety, warunki cenzuralne nie pozwalają na dokładne scharakteryzowanie tych metod...

Wybory — to najważniejszy akt prawny w państwie. W wyborach naród określa swoją wolę, określa drogi państwa, określa swoją przyszłość. Straszliwie się zemści na państwie, jeśli w tym momencie największego napięcia woli narodu, wychowuje się ten naród — w nieprawości! „Zadużo nieprawości” w takim momencie — to niszczenie siły narodu!

Czy trzeba czytelnikowi charakteryzować ich metody wyborcze?

Przedewszystkiem —

teror.

O tem pisaliśmy już wiele razy. Aresztowanie posłów jest głównym objawem. Aresztowano już blisko 70 b. posłów.

Ale teror działa nie tylko wobec posłów. Steroryzowano cały lud. Tak np.

lokalów

na wiece centrolew otrzymać nie może, bo nawet restauratorzy są przeważnie steroryzowani.

Jednocześnie jest prowadzona propaganda za jawnym głosowaniem,

aby ludziom zależnym uniemożliwić swobodne głosowanie.

Ataki na wiece

i nawet na zebrania poufne przy pomocy bojówek (jak ostatnio w Wadowicach) stały się chlebem codziennym.

Skonfiskowano.

ciwko. Jednocześnie komisja unieważniła 5 innych list.

Zatwierdzono listy: BB. „na czele której stoi renegat Dr. Bobrowski, Stronnictwa Narodowego, które przy poprzednich wyborach miało 128 głosów, sjonistów i Bundu, którzy mieli za ledwie po kilkaset głosów w r. 1928.

W tych warunkach jest jasnym, że decyzje komisji idą po linii ułatwienia sanacji „zdobycia” wszystkich siedmiu mandatów.

Taki jest przebieg rzeczy. Nazwisko p. Wielgusa, który głosował „za” unieważnieniem, mimo iż nawet przewodniczący komisji wstrzymał się (!), klasa robotnicza Krakowa sobie dobrze zapamięta.

Na liście Centrolewu stali trow. Daszyński, Kwapiński, Nosal i inni. Tow. Daszyński stoi jeszcze w Krakowie i na liście państwowej, ale np. tow. Kwapiński traci mandat. Właśnie w tym momencie, gdy siedzi w więzieniu, a na sądzie rozstrzyga się jego proces...

Ciekawe, czy renegat Dr. Bobrowski przyjmie taki mandat? Zapewne tak, dlaczegożby nie?

Właśnie wówczas, gdy przeciwnika — tow. Kwapińskiego, b. bojowca, katorżnika, skazanego na śmierć za walkę o niepodległość — uwięziono! Uwięziono, a potem w powyższy sposób pozbawiono mandatu. Człowiek, mający bodaj odrobinę poczucia moralnego, takiego mandatu nigdy by nie przyjął!

Po konferencji Stronnictwa Centrolewu w Chrzanowskim postanowiono, że we wtorek wszyscy, którzy listę podpisali udadzą się do komisji wyborczej i oświadczają, że podpisy pod listą

są autentyczne.

Niezależnie od tego zostanie wniesiony protest do Sądu Najwyższego przeciwko decyzji Komisji.

Charakterystycznym jest, że na 4 godziny przed posiedzeniem Komisji, w Krakowie miejscowi sanatorzy mówili o unieważnieniu listy, jako o fakcie już dokonanym...

Najbardziej „starął się” dla sanacji wiceprezydent

Wielgus.

P. Dr. Wielgus w obszernym przemówieniu zwalczał wnioski tow. Dra Ringelheima, twierdząc, że „na pierwszy rzut oka” laikowi znaczna ilość podpisów wydaje się nieautentyczną, przesłuchanie podpisanych wyborców jest wobec tego zbyteczne a nawet dla tychże wyborców „niebezpieczne, gdyż mogłoby ich narazić na konsekwencje kryminalne”, także przesłuchanie drugiego znawcy jest niepotrzebne wobec tego że orzeczenie grafologa dra Żupnika nie nasuwa żadnych wątpliwości. Dr. Wielgus wnosi więc o odrzucenie wszystkich wniosków dra Ringelheima i uznanie listy kandydatów Centrolewu jako nieważnej.

A kto to jest ten „grafolog”? Czy to może sławetny Szyller-Szkolnik z Warszawy? Nie, to niejaki

Dr. Żupnik.

Dr. Żupnik, na podstawie którego orzeczenia komisja wyborcza unieważniła listę Nr. 7 w okręgu 42, był przed wojną adwokatem w Przemyślu. W czasie wojny i po wojnie zajmował się w Wiedniu handlem, obecnie jest zatrudniony w agencji handlowej swego szwagra w Krakowie. Jest on amatorem-grafologiem i na punkcie grafologii manjakiem, uważa ją za „naukę ścisłą”, nie daje się przekonać innym grafologom, zawsze z największą pewnością siebie wydaje „orzeczenia”, które uważa za nieomyłne.

I oto taki sobie Żupnik pozbawia 100 tysięcy wyborców reprezentacji poselskiej.

Równoległe toczył się proces tow. Kwapińskiego, oskarżonego za przemówienie w Olkuszu w grudniu 29 roku.

Tak było w Chrzanowskim.

Tymczasem nadchodzą wieści o

dalszych unieważnieniach.

Tak np. unieważniono listę Centrolewu w

okręgu sądeckim,

gdzie kandydowali uwięziony w Brześciu tow. Mastek i piastowiec Gruszka.

Następnie unieważniono listę Centrolewu w okręgu Łuków.

Skonfiskowano.

Skonfiskowano.

Z innych okręgów brak jeszcze informacji. Czy do tych faktów trzeba coś dodawać? Takie są nasze „wybory”. Tak walczy sanacja, której hasłem była rzekomo walka z „nieprawością”.

Rumunja może nam pozazdrościć...

Komunikat.

Zawiadamiamy wszystkie Komitety P. P. S. w okręgu, że dotychczasowi członkowie P. P. S. Waligórski Tadeusz i Stańca Józef z Bystrej — zabrali podstępnie pieczętkę Komitetu i sztandar partyjny od tow. Rusina i za uzyskanie materialnej korzyści zdradzili szeregi robotnicze i przeszli do wrogów klasy robotniczej — do sanacji.

Haniebnym postępkim swoim postawili się poza nawias organizacji P. P. S. Za przywłaszczenie cudzej własności pociągnięci zostaną do odpowiedzialności sądowej. Robotnicy uczciwie myślący odwrócili się od nich z pogardą i w dalszym ciągu pracują dla dobra klasy robotniczej zgrupowanej pod wyrobowanymi Sztandarami Polskiej Partii Socjalistycznej.

(—) Antoni Pająk, sekretarz. (—) Andrzej Pysz, przewodniczący.

Komunikat.

Zarząd Okręgowy Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego w Białej zawiadamia wszystkie Oddziały w okręgu, że dotychczasowy przewodniczący T. U. R.-a w Bystrej Waligórski Tadeusz zabrał bezprawnie 400 zł. z kasy i urządzenia sceniczne stanowiące własność Oddziału T. U. R. i przeszedł do sanacji.

Ohydny postępkim swoim postawił się sam poza nawias organizacji T. U. R.-a. Za Waligórskim poszedł tylko jeden członek T. U. R. Stańca Józef.

Oddział T. U. R.-a w Bystrej liczy 60 członków, którzy solidarnie haniebny i zdradziecki czyn Waligórskiego potępiają i wiernie stoją w organizacji T. U. R.-a.

Waligórskiego ścigać będziemy za kradzież majątku T. U. R.-a na drodze sądowej.

(—) Piątkowski Stanisław, sekretarz. (—) Antoni Pająk, przewodniczący.

Tragiczny los robotnika.

Straszne katastrofy.

Ciężko si ęrobi na duszy, gdy się czyta o ostatnich strasznych katastrofach — górniczych i innych. Setki, setki ginęły w straszliwych męczarniach — zaduszone gazami, zasypane węglem, oblane wrzącym roztworem lub w inny podobny sposób...

I w „normalnych”, spokojnych czasach ginie górnik czy inny podobny robotnik powolną śmiercią w ciężkiej pracy na kapitalistę. Ale okropne masowe katastrofy, jak te ostatnie, dopiero w całej pełni uprzytamniają psią dolę robotnika w ustroju kapitalistycznym.

Dopóki będzie trwał ten ustrój, robotnik nie potrafi zasadniczo zmienić swego losu. Musimy tedy walczyć o zagładę kapitalizmu, o socjalizm. Przyjrzyjmy się ostatnim katastrofom.

W Alsdorf, koło Akwizgramu nastąpił w kopalni straszliwy wybuch. Początkowo sądzono, że od dynamitu, lecz zdaje się od nagromadzonych gazów i pyłu węglowego.

Zginęło przeszło 250 robotników.

w okropnych męczarniach, zaś

około 100 jest rannych.

Rozpacz i męczarnie żywcem zasypanych nie poddają się żadnym opisom...

Siła eksplozji była tak wielką, że w całej okolicy zostały przerwane przewody telegraficzne i telefoniczne.

Trupy ofiar katastrofy znajdowano nawet w odległości 250 m. od miejsca katastrofy.

Grozę wywołują sceny, w których sanitariusze w odległości około 100 metrów od miejsca wybuchu zajęci są zbieraniem krwawych szczątków ciał, rozrzuconych na znacznych przestrzeniach.

Nawet psy nie zdychają w takich strasznych okolicznościach...

Wedle ostatnich wiadomości, komisja śledcza przychyliła się do przypuszczenia, że przyczyna katastrofy znajdowała się na powierzchni kopalni. Miano znaleźć w kilku miejscach niezbite czniki eksplozji pyłu węglowego. Nie jest jednak wy-

Baczność!

Wyborcy i Wyborczynie
Województwa Śląskiego!

Lista Bloku Socjalistycznego (P. P. S. i D. S. A. P.) do Sejmu Warszawskiego w Województwie Śląskiem Okręgu Cieszyńsko-Rybnickiem otrzymała

Nr. 22.

Wszyscy ludzie pracy w Województwie Śląskiem w dniu 16 listopada 1930 r. głosują na Nr. 22.

Blok Socjalistyczny w Województwie Śląskiem.

W woj. Śląskiem nie zgłosiliśmy list Związku Obrony Prawa i Wolności Ludu. P. P. S. i Niemiecka Socjalistyczna Partja Pracy w Polsce utworzyły tam

Blok Socjalistów.

Listy Bloku Socjalistów podajemy poniżej

CIESZYN:

1. Tadeusz Reger (P. P. S.)
2. Jan Lukas (N. S. P. P.)
3. Roman Motyka (P. P. S.)
4. Franciszek Zieleźnik (P. P. S.)
5. Zygmunt Glücksmann (N. S. P. P.)
6. Józef Machej (P. P. S.)
7. Franciszek Banek (P. P. S.)

KATOWICE:

1. Jan Kawalec (P. P. S.)
2. Eugenjusz Pesckka (P. P. S.)
3. Alojzy Adamczyk (P. P. S.)
4. Jan Wangerek (N. S. P. P.)
5. Angieszka Skulikowa (P. P. S.)

KRÓLEWSKA HUTA:

1. Józef Janta (P. P. S.)
2. Piotr Sowa (N. S. P. P.)
3. Augustyn Frandzioch (P. P. S.)
4. Ignacy Herman (N. S. P. P.)
5. Adolf Herm (P. P. S.)

kluczone, że eksplodowały gazy wybuchające. Liczą się jeszcze z siedmiu lub ośmiu zabitymi.

Na poziomie 360 metrów znaleziono wózek, na którym dwudziestoletni górnik Józef Fuchs napisał kredą następujące pożegnanie:

„Jeżeli nie wyjdę stąd żywy, pozdrówcie mojego kochanego ojca i rodzeństwo oraz kochanych krewnych i przyjaciół. Odchodzę do matki. — Bądźcie zdrowi!”

Zwłoki ofiar złożone zostały w składzie solnym, który otwarto dla rodzin ofiar. Niektóre osierocone rodziny starały się rozpoznać zwłoki swych żywicieli, których jest około siedmziesięciu...

Tak ginęły setki robotników, pracujących na — milionerów.

Tymczasem nadeszła wieść o drugiej katastrofie — w Bratławie.

Tam znowu ginęły młode dziewczęta, oblane wrzącym roztworem...

Działo się to w Czechach.

W fabryce amunicji, na wyrób prochu strzelniczego i ładowni ostrych naboju doszło do straszliwego w skutkach wybuchu i pożaru. Kocioł w którym gotowała się masa wybuchowa dla wyrobu prochu strzelniczego, pękła. Urządzenie maszynowe wogóle już nie funkcjonowało od dłuższego czasu. Robotnik Pastorek pracujący przy kotle już nieraz zwracał uwagę swych przełożonych na ten fakt zepsucia się kotła. Ale zawsze był uspokojony uwagą, że to nic. Wszystkie w porządku. A tymczasem naraz nastąpił ten wybuch, przed którym robotnik przestrzegał. Panowie nie starają się o to, bo ludzi mają dość do roboty. A sąd jeszcze ani razu nie zasądził ani nie ukarał za katastrofę i śmierć robotnic!

Podczas eksplozji było tam 7 robotnic w wieku od 18 do 25 lat. Wszystkie zostały zalane masą wrącego prochu strzelniczego, który się na nich zajął i zaczął płonąć. Kobiety rzuciły się ze straszonym krzykiem na dwór i tam latały podobne do gorejących pochodni, na których paliły się nie tylko ubranie ale i włosy

i skóra. Wreszcie padały na ziemię zwiłając się w bólach pośmiertnych. Wszystkie 7 odwieziono zaraz pogotowiem do szpitala, ale tam jedna po drugiej konała.

Strasza ta śmierć wywołała ogromne wzruszenie w całym mieście. Panuje ogólne przekonanie o winie dyrekcji, która została nawet przez samego robotnika Pastorka potwierdzona! Taka była ta druga strasza katastrofa.

Dziś, gdy to piszemy, nadchodzi wieść o katastrofie w zagłębiu Saary, okupowanym przez Francuzów. Podobno zginęło około 100 robotników — od razu...

Cóż mamy powiedzieć my, socjaliści, na widok tych

masowych mordów, popełnianych w biały dzień przez ustrój kapitalistyczny, błogosławiony przez wszystkie stronnictwa burżuazyjne?

Przesyłamy zamęczonym ofiarom i ich rodzinom ostatnie pozdrowienia proletarjackie i ścisłkan: zęby w niezłomnym postanowieniu: wytrwać dalej przy swym czerwonym sztandarze i walczyć! Walczyć bez wytchnienia nad obaleniem tego ustroju męki i niedoli, rozpacz i strasznej śmierci.

Zaciąć się i — walczyć! Walczyć aż do zwycięstwa!

Nowy szwindel!

ŁAMANIE KONSTYTUCJI.

„JAWNE“ GŁOSOWANIE.

Sanacja, czując, że przegrywa mimo teroru i podstępów oraz szwindłów w rodzaju znanego „zamachu“, wynalazła nowy kawał.

Oto występuje za jawnym głosowaniem, żądając — zwłaszcza od ludzi zależnych, by szli do wyborów z otwartą kartką wyborczą. A co z tajnością, która jest nakazana przez konstytucję? Tajność — powiadają sanatorzy — polega na tem, że numer (po pokazaniu!!) chowa się do koperty.

Jest to złamanie konstytucji!

Konstytucja i ordynacja wyborcza postanawia, że wybory mają być tajne i zawiera dokładne przepisy chroniące tajność głosowania.

Tajność głosowania ma na celu obronę woli wyborcy przed presją i terorem.

Cele sanacji są jasne:

Jeżeli zatem wyborca zechce głosować tajnie, popadnie w podejrzenie, że oddaje swój głos nie na BB.

Urzędnik z obawy przed przełożonym, kupiec i przemysłowiec z obawy przed władzami podatkowymi — będą się wzdrygali głosować tajnie i w najlepszym razie wstrzymają się od głosowania.

Generalny komisarz wyborczy p. Giżycki dał „wyjaśnienie“, że takie „dobrowolne“ jawne głosowanie jest dopuszczalne.

Ze stanowiska prawniczego „wyjaśnienie“ to nie wytrzyma krytyki. Albowiem tajność głosowania nie jest prawem prywatnym, którego można się „dobrowolnie“ zrzec, lecz jest przepisem prawa publicznego, którego naruszenie jest przestępstwem i pociąga za sobą nieważność wyborów.

Jawnie głosować nie wolno.

Wybory z „dobrowolną“ jawnością głosowania byłyby nadużyciem i musiałyby zostać unieważnione.

Przewodniczący obwodowych komisji wyborczych, którzyby dopuścili do jawnego głosowania, podlegaliby karze więzienia do pięciu lat.

Skonfiskowano.

Skonfiskowano.

Skonfiskowano.

WYBORY.

Odezwa C. K. W.

CKW. naszej partii wydał odezwę, wzywając lud pracujący do głosowania na listę Nr. 7. Nie przytaczamy całej odezwy, bo czytelnicy pewno czytali już ją w dziennikach; pozatem będziemy ją kolportowali w oddzielnym wydaniu.

O zwycięstwie demokracji odezwa powiada: „Zwycięstwo demokracji — to kontrola nad produkcją!

Zwycięstwo demokracji — to sprawiedliwa reforma rolna!

Zwycięstwo demokracji — to ubezpieczenie na starość i od inwalidztwa pracy!

Zwycięstwo demokracji — to reforma systemu podatkowego i sprawiedliwy rozdział podatków!

Zwycięstwo demokracji — to zaprowadzenie w całej Polsce demokratycznego samorządu!

Zwycięstwo demokracji — to rzeczywista ochrona pracy i rzeczywista pomoc dla drobnego rolnictwa!

Zwycięstwo demokracji — to popieranie spółdzielczości!

Zwycięstwo demokracji — to demokratyczne rozwiązanie sprawy narodowościowej!

Zwycięstwo demokracji — to budżet Państwa rozumnie oszczędny i podległy stałej kontroli Przedstawicielstwa Narodu!

Zwycięstwo demokracji — to podniesienie poziomu realnych płac robotniczych i pracowniczych, to państwowa polityka gospodarcza, zależna od potrzeb istotnych kraju, a nie od spekulacji grup kapitalistyczno-ziemiankich!

Zwycięstwo demokracji — to polityka pokojowa Rzeczypospolitej w stosunku do wszystkich innych państw!“

Aresztowanie posłów.

Aresztowano cały szereg nowych posłów, jak np. inż. Pawłowski ze Stronnictwa Chłopskiego lub Łosia z Piasta i innych.

Nasz 95-letni kandydat.

Tow. Limanowski kończy właśnie 95-ty rok swego ofiarnego żywota.

Co zdziałał Limanowski i jakie są jego nieśpożyte zasługi dla Polski i polskiej klasy pracującej — o tem chyba pisać nie trzeba. Jego życie bowiem jest jednym, nieprzerwanym pasmem działalności, jedną wielką ofiarą, którą poświęcał sobie za obowiązek.

Nasz wielki starzec, zbliżając się już do setki lat, kandyduje jeszcze do Senatu z państwowej

listy Centrolewu. Walczy resztkami swych sił z falą sanacyjną.

Cześć mu!

Zyczenia w dniu 95-tej rocznicy urodzin!

Badają listy . . . w nocy, w obliczu krzyża!

Nadszedł czas „badania“ i unieważniania list Centrolewu i stronnictw opozycyjnych. Chodzi o to, by zapewnić BB. sławetne „300 mandatów“.

Naturalnie, żadnej listy BB. (z wyjątkiem samozwańczych) się nie „bada“. Zato nader skrupulatnie „bada się“ listy Centrolewowe. Jak? Zobaczmy, co się dzieje w Przeworsku.

W nocy z 17 na 18 października o godzinie 24-tej cały garnizon policji w Przeworsku zrobił rajzd na wieś Okre-Stromą, gdzie mieszka b. pos. Pieniżek.

Zbudzono ze snu tych wszystkich, którzy podpisali listę kandydatów Centrolewu. Przewszystkiem zwrócono specjalną uwagę na kobiety. Zebranych zamknięto w pobliskiej gospodzie, w liczbie 190 osób i z każdej osoby ściągano protokół.

Zaświecono świecę przy krzyżu i grożono każdemu, że jeśli nie zezna prawdy to musi przysięgać. Badania prowadził komisarz dr. Majcowski i emer. kpt. Mleczo, urzędnik pracujący w Komisji Wyborczej.

Takie same badania nastąpiły w Staromieściu.

O podobnych historjach donoszą nam również z pow. Nowy Sącz, gdzie badania przeprowadzano też w nocy.

Tak się „bada“. A potem się ewentualnie unieważnia, jak w Krakowskim, wiejskim okręgu Nr. 42.

Kłopoty B. B. z obrzezanym kandydatem.

Lista BB. chce być bardziej katolicką od Papieża a (jednocześnie) bardziej żydowską od cadyka. Z tego powodu są zabawne konflikty.

Tak we Lwowie BB. postawiła na jednej liście księdza (!) Szydelskiego i żyda (!) Jägera. A trzeba wiedzieć, że ks. Szydelski jest znanym antysemitą.

Kurja biskupia zastrzegła sobie swojego czasu prawo decydowania o kandydaturach i postowaniu do Sejmu i Senatu.

W wypadku lwowskim prasa podniosła wątpliwości, czy kurja zgodzi się na kandydaturę księdza Szydelskiego we Lwowie. Jak się dowiadujemy z oświadczenia ks. Szydelskiego, udało

7

7

7

7

7

7

7

7

mu się trudności te pokonać i ks. Szydelski kandyduje z listy BB. we Lwowie.

Aliści i towarzysz z listy ks. Szydelskiego, p. Jäger, miał także pewne trudności do pokonania, gdyż, jak się dowiadujemy, kahał — którego prezesem jest p. Jäger — miał pewne zastrzeżenia, gdyż jak się dowiadujemy, kahał — którego liście z księdzem katolickim.

Wątpliwości były duże, dyskusja także wielka, ale udało się wątpliwości pokonać i p. Jäger kandyduje obok księdza na jednej liście.

Antysemita — obok prezesa kahału!

Co na to sanacyjny ks. Madej, który w „Ludzie Katolickim“ ciska się na to, że na państwowej liście Centrolewu ksiądz Panaś z Piasta stoi obok tow. Liebermana?

Sanacyjni „demokraci“.

Na liście państwowej BB. obok Radziwiłła i innych „demokratów“ stoi także p. Waryński, najgorszy faszysta, wydawca faszystowskiego świstka „Nowa Kadrowa“.

W „Nowej Kadrowej“ z 8 b. m., czytamy między innymi: „Precz z obłudą „swobód demokratycznych“. Do używania swobód tych trzeba społeczeństwo w pierw przygotować, wychować i stopniowo wdrożyć, i należy to uczynić za wszelką cenę, chociażby przyszło do tego celu na dwadzieścia pięć lat całą Polskę skoszarować. Dzisiejsza Polska przejść musi przez okres twardej despotji“ itd.

Tak pisze p. Waryński, faszysta. A obok niego stoją na liście „fraki“, udający „demokratów“.

Głos ma p. Kirschbraun.

Sanacja chciała postawić na swej liście b. sanacyjnego posła Kirschbrauna, z zacofanej żydowskiej burżuazji.

P. Kirschbraun tym razem się nie zgodził, ale ogłosił list otwarty, w którym pod niebiosą wychwala sanację i marszałka Piłsudskiego.

W liście tym p. Kirschbraun, po wyrazach uwielbienia dla „Pana Komendanta“ stwierdza, że w r. 1928 zapukał do drzwi BB.:

— Z całą lojalnością stwierdzić muszę — pisze p. Kirschbraun — iż drzwi, do których zapukałem rozwarły się dla mnie naoścież i przyjęty zostałem przez wiernych pomocników Twoich, Panie Marszałku, np. prof. Bartla, płk. Sławka i płk. Becka z całym zrozumieniem ważności sprawy. Doznałem braterskiego przyjęcia, jako równy przez równych.

W końcu swego listu p. Kirschbraun, ośmielony widocznie owym „braterstwem“ przekazuje p. Piłsudskiemu następujące postulaty do urzeczywistnienia:

— 1) Dopuszczenie Żydów na wszystkie stanowiska pracowników umysłowych i fizycznych.

2) Wprowadzenie zmian w ustawie o odpoczynku niedzielnym, która boleśnie daje się Żydom we znaki.

3) Zniesienie ograniczeń dla Żydów w dawnym ustawodawstwie, za czem już BB. dwukrotnie w Sejmie głosował.

4) Reorganizacja gmin wyznaniowych.

5) Sprawienie autorytetem marszałka Piłsudskiego faktycznego zrównania Żydów w sprawach obywatelskich...

Takie są postulaty p. Kirschbrauna. Jesteśmy ciekawi, czy np. sanatorzy rzemieślnicy katolicki są zachwyceni projektem złamania odpoczynku niedzielnego.

W oczekiwaniu cudu przy urnie.

Członkowie wyborczego sztabu generalnego „sanacji“ od dłuższego czasu objężdżają prowincję i odbywają narady oraz udzielają dyrektyw co do taktyki wyborczej w każdym poszczególnym okręgu.

Na jednej z takich narad — jak donosi „Robotnik“ — z przedstawicielami administracji jednego z większych miast kresowych, obecnie dosyć głośnego, czyniący inspekcję dygnitarz rządowy miał się wyrazić w następujący sposób:

— Okrąg wasz wybiera pięciu posłów. Nie żądamy od was nadzwyczajnych rzeczy. Nie żądamy, abyście zdobyli dla rządowego bloku 7 mandatów. Nam w zupełności wystarczy, jeżeli zdobędziecie pięć mandatów.

W większości wypadków przedstawiciele administracji miejscowej wysłuchują tych pouczeń w głuchym milczeniu, w najlepszym razie licząc na pomoc policji, na zastraszenie opozycji lub temu podobny cud.

Inni, bardziej odważni, wolą zgóry uprzedzić „gości warszawskich“, aby się nie łudzili,

gdyż, znając nastroje wśród ludności, wcale nie rękują sanacji tryumfu wyborczego.

Tacy „prawdomówni“ nie są dobrze widziani przez sfery rządzące i nie jest wyłączone, że jeszcze przed wyborami nastąpią zmiany na kilkudziesięciu stanowiskach starostów oraz 2—3 stanowisk wojewodów, którzy, jakoby sieją „defetyzm“ w „sanacji“.

Te konferencyjki mają oczywiście na celu zagranie administracji do „gorliwszego“ działania.

Orędzie biskupa.

Biskup Łukomski (Łomża) wydał orędzie przedwyborcze. W tem orędziu zwraca się przeciwko radykalnym stronnictwom chłopskim i robotniczym, jako antyklerykalnym. A potem powiada tak:

„Co do innych list wyborczych powinien każdy wyborca katolik dokładnie zbadać, czy nie zawiera pomiędzy kandydatami poselskimi inowierców lub katolików nie zasługujących na zaufanie. Katolicy nie powinni wybierać inowierców, gdyż posłowie inowiercy przy obronie zasad katolickich mogą zawieść“.

Co to znaczy? Rzecz jasna: biskup Łukomski wzywa katolików, aby nie głosowali za sanacją, bo na listach sanacyjnych stoją żydzi w rodzaju Wiślickiego lub Mincberga.

Nasza wolność prasy.

Uniemżliwienie drukowania „ABC“.

Warszawski dziennik opozycyjny „ABC“ drukowany był ostatnio w „Drukarni Polskiej“, ponieważ drukarnie, w których ten dziennik odbijany był poprzednio, zostały albo zapieczetowane przez policję z powodu rzekomego zagrożenia bezpieczeństwu publicznemu, lub też z powodu niezgadania się na drukowanie tego pisma przez właścicieli drukarni, którzy byli szykanowani przez różne osobistości musiał zmieniać drukarnie.

Gdy numer ostatni znajdował się już na maszynie, kierownik drukarni zawiadomił redakcję, że otrzymał zakaz drukowania „ABC“. Podobno zarząd tej firmy znajdującej się w Katowicach obiecał różnym „czynnikom“, że „ABC“ drukowane w „Drukarni Polskiej“ nie będzie.

Jak wiadomo, wedle Konstytucji prasa jest „wolna“.

Nasze czasy.

Jeden z naszych bliskich towarzyszy otrzymał list od przyjaciela. W tym liście przyjaciel tak charakteryzuje nasze czasy:

„Wierzę Ci zupełnie, że w chwili bieżącej jesteś moralnie przynębiony. Nic w tem dziwnego. Żyjemy bowiem w czasach, gdzie naprawdę nikt nie wie, co go jutro czekać może. Byłe podła prowokacja, zemsta, zawiść, zazdrość ludzka, spowodować może największe nieszczęście. Co mnie najwięcej w tem wszystkim boli, to to, że bohaterami dnia dzisiejszego są po większej części ludzie, którzy do największych podłości są zdolni w imię ich dobra materialnego wzgl. osobistego.“

Gdy widzę i obserwuję tych dzisiejszych 100 procentowych „piłsudczyków“ czy „sanatorów“, a myślą cofnę się wstecz, gdzieś do roku 19 czy 20, aż hen do wypadków majowych z 26 roku, nie mogę się powstrzymać od ironicznego uśmiechu pogardy, że ludzie ci, zaprowadzić mają nowe życie w Polsce, wzgl. usuwać nieprawości“ i t. d.

Sanacyjna kwoka.

Prasa sanacyjna donosi o działalności kobiet sanacyjnych, które stworzyły komitet pod

nazwą „Komitetu wyborczego organizacyj kobiet“. W skróceniu nazwa komitetu brzmi: „Kwoka“.

Handel ks. Madeja.

Jeszcze raz handel religią.

„Lud Katolicki“ ks. Madeja gwałtownie agituje za jedynką sanacyjną. Ciska się wobec tego na Centrolew okropnie. Znajdujemy w „Ludku“ taki np. artykuł, który w całości gwoli przyjemności naszych czytelników przytoczymy:

W ogonku wrogów kościoła katol. i Polski.

Przyzwyczajeni do różnych wybryków osławionego ks. Panasia przecieramy ze zdumienia oczy przeglądając listę państwową kandydatów Centrolewu. A więc:

1) Daszyński Ignacy (wrog kościoła katolickiego).

3) Dąbski Jan (radykał — oszczerca Duchowieństwa katolickiego).

6) Dr. Liebermann Herman (żyd-socjalista. Twórca niedoszłej bolszewickiej republiki).

15) Dr. Diamand Herman (żyd-socjalista).

17) Dr. Putek Jan (Wyklęty przez kościół katol.).

26) Zerbe Emil (Niemiec-socjalista),

a wreszcie na 43 miejscu:

ks. Panaś Józef!!!

I nie znalazł się żaden autorytet, któryby nie pozwolił mu w takim towarzystwie plugawic sukni kapłańskiej?

Dziwne się rzeczy dzieją!!!

Sliczny artykuł. Jeden ksiądz odsądza drugiego od czci i wiary. Wyjaśniamy przy tej sposobności, że ksiądz Panaś jest znanym działaczem piastowym; niegdyś był księdzem legjonomym.

Księdzu Madejowi nie podoba się, że ksiądz Panaś idzie „w ogonie“ Liebermanna, socjalisty. Ale dlaczego sam ksiądz Madej, popierając BB., idzie „w ogonie“ burżuazji żydowskiej — pp. Wiślickiego, Minkowskiego, Mendelsoona i Mincberga? A czy prawosławny staroobrzędowiec nie stoi na liście BB.? A czy „fraki“ w rodzaju Bobrowskiego czy Burdy nie podają się za antyklerykałów? A czy Smulikowski, kierownik sanacyjnego związku nauczycielskiego (z którym księża toczą wojnę), nie stoi na liście BB.? A czy biskup Łukomski nie zakazał popierania list z inowiercami?

Na to madejowa gazetka milczy... Czy ks. Madej woli żydowską burżuazję w rodzaju Mendelsoona? A czy nie czytał czasem listu żyda Kirschbrauna, który wychwala Piłsudskiego, ale żąda złamania odpoczynku niedzielnego?

Ks. Madej w swej gazecie atakuje nie tylko piastowca ks. Panasia, ale także chadeckiego ks. Matyasika, który kandyduje w Krakowie z listy chadecji. Pisze w „Ludzie“:

„Obywatele“ wcale nie lekliwi, lecz z prostej uczciwości nie chcą słuchać bzdur chadeków krakowskich, którzy ku ucieście gawiedzi koziołkują z centrolewu do endecji i po cichu wykonują robotę dla P. P. S. Nie wiem jak tam jest z temi wiecami p. Matjasika, bo nikt na nie przychodzi, ale pamiętam, że w artykułach wstępnych tego pana były i „obelgi“ i „nawoływania do gwałtu“. Pocóż więc żalotne a takie czułe wezwania? Nikt się na nie nie weźmie! Nikt.“

Jak widzimy, i chadecki ksiądz nie ma łask u sanacyjnego księdza Madeja.

Te łaski ma tylko żydowska burżuazja.

Ciekawy chrystyjanizm, ciekawa logika.

— Nie głosujcie, powiada, na listę ks. Panasia, lecz na listę Mincberga i Wiślickiego! „Poczcwiwy“ księżulek!

Akcja wyborcza w okręgu.

Sanacyjna ohyda.

Terorem, przekupstwem, oszczerstwem i podstępem usiłuje jedynka sanacyjna zapewnić sobie poparcie wyborców.

Kupiono w ohydny sposób sprzedajnego Mędrzaka, który szczeka w otoczeniu wczorajszych swych wrogów, na wczorajszych chlebowców. Szczeka bez szkody. Nowi panowie już się żalają, że Mędrzaczek nie wart był ceny za jaką go nabyto, że nie jest, o dziwo, ideowy (!). Inni znowu nie są zadowoleni, że pokazuje się w otoczeniu Schauera i Kuśnierza, którzy podobno mają taką reputację, że uczciwych ludzi odstrasza od sanacji.

Kłapa na całej linii.

Mimo tego „rewolucyjny socjalista“ na wy-

sokiem stanowisku w Białej (teraz wszyscy udają socjalistów rządowych) opowiada każdemu, że wszyscy już idą za rządem, że robotnicy gremjalnie ze sztandarami przechodzą do obozu rządowego, jak w Bystrej.

Tymczasem w Bystrej b. przewodniczący T. U. R.-a Waligórski Tadeusz podstępnie zabrał sztandar P. P. S. od tow. Rusina, oraz gotówkę 400 zł. i różne przedmioty i ogłosił, że przekonał się o ideologii marszałka Piłsudskiego itd. Ciekawe, że każdy taki pan przekonuje się do ideologii...

Oczywiście, że robotnicy w Bystrej, a zwłaszcza członkowie T. U. R.-a potępiają czyn p. Waligórskiego i kategorycznie żądają, by zrobić doniesienie do sądu o kradzież cudzej własności.

Dygnitarz bialski udający — rewolucyjnego socjalistę — w towarzystwie złodzieja cudzej własności! Dobrane towarzystwo.

Jeszcze jeden „Piłsudczyk“.

W Bestwinie żył sobie chłop nazwiskiem Chmielniak. Chwalił Witosa, organizował „Pia-
sta“ i mawiał do chłopów, że są podstawą państwa.

Przyszły ciężkie czasy... Chmielniak potrzebował pieniędzy na budowę płotu. Szukał i nie znalazł. Chłopy nie mają, bo podatki duże i nie liczą jeszcze na miliony jak marszałek Piłsudski, tylko na grosze. Martwił się Chmielniak wielce. Zainteresował się Chmielniakiem p. Rudziński z Osieka. Pojechał do Warszawy. Chmielniaka postawiono na 12 miejscu listy kandydatów w okręgu 43 — płot nowiusienki postawiono, trochę groszy w kieszeń wsadzono, no i p. Chmielniak przekonał się do ideologii... a chłopcy w okolicy mówią, że jest zdrajcą za płot.

Nowe „porządki“.

Z Andrychowa nam donoszą, że policja na Rynku skonfiskowała 500 egz. Petycji Daszyńskiego, twierdząc, że niewolno rozdawać żadnych (nawet cenzurowanych) odezw bez zezwolenia Starostwa.

Naturalnie B.B. rozdaje ile zechce . . .

Z Bialskiego.

W dniu 13 października odbyła się konferencja pod Magorą t. j. w Szczyrku. Delegatów było z Buczkowic 12 osób, a Szczyrkowian było 30. Zostało omówione sprawy wyborcze. Sytuacja się przedstawia dobrze.

W tym samym dniu odbyło się posiedzenie w prywatnym domu w Godziszkach.

W dniu 26 października odbyło się mniejsze zgromadzenie w Salmopolu. Obecnych było przeszło 50 osób.

„Byczo jest!“

SYTUACJA GOSPODARCZA W URZĘDOWYM OŚWIETLENIU.

Sanatorzy powiadają w sprawie sytuacji gospodarczej, że nie jest znów tak źle, a zresztą — poprawi się...

„Poprawi się“?! Dobrze, posłuchajmy, co piszą o sytuacji źródła urzędowe, a więc raczej sanacyjne.

Mianowicie Instytut badań konjunktur gospodarczych ogłasza takie sprawozdanie:

W sprawie pieniądza:

„Na rynku pieniężnym nastąpiło we wrześniu pogorszenie. Wkłady w bankach i w Kasach Oszczędnościowych wykazały znaczny spadek. Obniżył się kurs papierów wartościowych i zmniejszyły się rezerwy kruszcowo-walutowe w Banku Polskim“.

Tak jest w sprawie pieniądza (cytujemy wedle sanacyjnego „Kurjerka“).

Teraz rolnictwo:

„Położenie rolnictwa pozostaje bardzo trudne. Mimo mniejszych naogół zbiorów ceny zbóż i innych produktów są znacznie niższe niż przed rokiem. Ceny zwierząt także się obniżają. Dopytywanie kredytów jest niedostateczne“.

Dalej przemysł. Sprawozdanie powiada, że w przemyśle jest trochę lepiej. Ale gdzie?! Mianowicie pono w przemyśle włókienniczym i węglowym. Ale pokazuje się, że w przemyśle węglowym i włókienniczym jest bardzo źle. Czytajmy:

„W przemyśle nastąpiło we wrześniu dalsze rozszerzenie wytwórczości. Obliczony z wyeliminowaniem sezonowości ogólny wskaźnik produkcji przemysłowej podniósł się z 106,0 w sierpniu do 108,9 we wrześniu. Wzrost ten był wywołany wyłącznie zwiększeniem wytwarzania przemysłu włókienniczego i węglowego.“

W przemyśle włókienniczym sytuacja w handlu detalicznym wobec rezerwy ludności w zakupach przedstawia się niepomysłnie.

Przemysł węglowy wykazuje żywe tempo pracy, które prawdopodobnie nie będzie zwiększane tem bardziej, że perspektywy powiększenia eksportu nie są znaczne“.

Tak wygląda w dwu gałęziach przemysłu, gdzie pono jest „lepiej“. A jak jest w innych, np. w przemyśle papierniczym:

„W przemyśle papierniczym zaznaczyły się trudności zbytu. Już we wrześniu produkcja została wyraźnie skurczona i można się spodziewać dalszego ograniczenia produkcji“.

„Dalszego ograniczenia“!!

Nic dziwnego, ludność nie ma pieniędzy, kupować nie może. A eksportu (wywozu) niema.

A co będzie dalej? Otóż sprawozdanie powiada, że obecna ciężka sytuacja ulegnie „za-

hamowaniu“, t. zn. dalszemu pogorszeniu. Czytamy:

„Zwiększające się w dalszym ciągu trudności eksportu wobec niepomysłnej sytuacji gospodarczej zagranicą czy niskowej tendencji cen również nie mała stanowią przeszkodę do zwiększenia rozmiarów produkcji przemysłowej. Wydaje się niewątpliwie, że dość szybkie w ostatnich miesiącach tempo wzrostu produkcji w najbliższym czasie ulegnie pewnemu zahamowaniu. Jest nawet możliwy przejściowy spadek wytwarzania w miesiącach zimowych niezależnie od sezonowego spadku zatrudnienia po ukończeniu sezonu budowlanego“.

Jest więc źle, ale będzie gorzej! Taki jest rezultat badań urzędowych w zakresie sytuacji gospodarczej.

Będzie podwójny spadek: tak z powodu sezonu, jak i z powodu przyczyn natury podstawowej.

„Dureńki“.

Wywiad Nr. 7.

Ukazał się przedwyborczy wywiad Piłsudskiego numer 7. Między innymi mówi o „dureńkach“ (widocznie ze sanacji), którzy myślą, że Piłsudski wszystko za nich robi, a sami oni nawet myśleć nie potrzebują:

„Sądzą najspokojniej, że z chwilą, gdy Piłsudski daje sobie radę i pracuje na rzecz ogółu i dobra publicznego, — to to zupełnie powinno wystarczyć i oswobadza ich wszystkich od jakichkolwiek wysiłków w tym kierunku, a zatem i od zajmowania się taką nudną kwestją, jak wybory do Sejmu“.

Te ostatnie słowa widocznie mają na celu dodanie większego zapału Bebekom w akcji wyborczej.

Oprócz tego Piłsudski opowiada, jak to w swoim czasie mógł wprowadzić ustrój czysto dyktatorski, bez Sejmu, ale tego nie zrobił. Dlaczego?

„Jeśli się zatrzymam przed tym aktem, to łatwo Panu zrozumieć, że nie uczyniłem tego dla jakiegoś tchórzostwa, gdyż — powtarzam — fizycznie to było bardzo łatwe. Zatrzymałem się zaś dlatego, że nie mogłem sobie wyobrazić siebie — takiego, jakim jestem — w pracy stałej i ustawicznej, powiem wyraźnie — ze złodziejami“.

„Ze złodziejami“... Jakimi?! Wszak w tym wypadku już mowa nie o posłach opozycyjnych, bo przy całkowitej dyktaturze ich by nie było. Więc jakimi? Czy ze sanacji? Chyba. Bo inaczej tego ustępu niepodobna zrozumieć...

P. Schauer na widowni.

Robotnicy pamiętają, jak to przed kilku laty p. Schauer, znany właściciel kamienicy przy ul. Głównej w Białej nie chciał zbudować dachu na kamienicy, by w ten sposób wypędzić lokatorów.

Dzięki socjalistom w Radzie miejskiej gmina własnym kosztem dach ten zbudowała, ratując mieszkające tam rodziny przed słońcem. P. Schauer procesował się z gminą i przegrał. Gmina wszczęła egzekucję, lecz przyszedł komisarz Zawadzki — p. Schauer udawał Piłsudczyka i pieniędzy należnych do dziś gminie nie oddał. Kwota sięga kilku tysięcy złotych.

Mimo tego p. Schauer udaje wielkiego patriotę. Wprawdzie w r. 1914 r. i tuż po wojnie do polskości się niebardzo przyznawał, lecz teraz przy korytku magistrackim jest patriotą całą gębą.

Pozwala sobie nawet na wycieczki pod adresem naszych towarzyszy. Posunął się w swej bezczelności do tego, że do bezrobotnych żądających pracy w Magistracie, oświadczył, że powinni wyrzucić tow. Pajaka z mieszkania w gmachu Kasy Chorych. Kiedy jeden z robotników przypomniał mu kamienicę, oświadczył, że to jest jego własność, a Kasa jest instytucją publiczną.

Tak, panie Schauer, tow. Pajak mieszka w gmachu instytucji publicznej z woli właścicieli tej instytucji, to jest robotników. Za mieszkanie płaci 100 zł. miesięcznie, mimo iż przez 10 lat pracował dla tej instytucji i nie pobrał ani jednego grosza za swoją pracę — ani jednego grosza, panie Schauer!

A powiedz pan, ile gmina wypłaciła panu djet za kilkuminutowe rady zresztą bezwartościowe? A za jakie pieniądze w domu gminnym na pl. Wolności restaurowano mieszkanie dla p. Kuśnierza? Czy gmina jest p. Kuśnierza i dra Döllingera własnością? Dlaczego p. Schauer nie każe wyrzucić p. Kuśnierza? Równa miara dla wszystkich.

Być może, że p. dr. Döllinger chętny się tem, że rzekomo „w puch rozbił socjalistów“,

wmówił w pana, że socjaliści są poza prawem.

My jednak oświadczamy panu, że wrócimy i do gminy i do Kasy Chorych i wszędzie. Wszędzie wrócimy, panie Schauer.

Korespondencje.

„WYŚCIG PRACY I RADOSNA TWÓRCZOŚĆ“. W żywieckiej fabryce papieru „Soli“ obniżono płace urzędnikom o 10%, a generalny dyrektor p. Serog zapowiedział, że musi i robotnikom również płace obniżyć.

W Golezowskiej fabryce cementu wydano z dniem 17 października 1930 r. 900 robotników. Z zatrudnionych 1200 robotników pozostanie w pracy zaledwie 200—300 robotników i to tylko jakie 1—2 miesiące, poczem fabryka zostanie całkowicie unieruchomiona.

Mamy dowody, że niektóre redukcje i obniżki płac, zostały na czas wyborów wstrzymane. Po wyborach posypią się jak z rogu obfitości.

WISŁA. Ciężkie czasy przeżywa nasza Polska, jeżeli człowiek człowiekowi — brat bratu — wielkiem się stał. Głupota moskiewska, buta pruska pruskich pułkowników — zamieniła się na wyrób krajowy. Nasi górale nauczyli się też modnych śpiewek i na wybory 16 listopada przygotowali już pierwszą zwrotkę, której chyba nie skonfiskują „cenzory“, bo nuty nie zamieszczono.

„Łoj sanacjo, jesse jedyn roz (16 listop.)

Sciskoj, sciskoj — i tak nie wygros“.

Sanatorów u nas wyrosło jak grzybów po deszczu, to nie — grzyby gniją i giną. Wczoraj piastowcy, dziś sanatory, jutro może śpiewać będą „Krew naszą długo leją katy“. Zależy u kogo — więcej obiecują. My robotnicy w Wiśle z dawien dawna popieraliśmy ideję wyzwolenia ludu, które w ciężkiej walce zdobywają nasi przywódcy Polskiej Partii Socjalistycznej. My nadal stać będziemy wiernie pod czerwonym sztandarem — przeciw bezprawiu, gwałtom i samowoli. Z tej drogi nie zejdziemy. Góral wiślański przestał być tym głupim osiołkiem, którego tam wyprowadził ten, kto mu siana przyobiecał lub pokazał.

Towarzysze nasi, to ludzie świadomi tego co czynią — praca ich, to praca mrówek, pilna, powolna ale pewna.

Towarzyszom naszym w Wiśle „Cześć“.

Robotnicy z Baraniej.

OD REDAKCJI. Do numeru niniejszego załączamy kartkę z siódmkami wyborczymi. Trzeba ją równo pociąć i numeru rozdać najbliższym znajomym. Nie wolno czynić żadnych absolutnie znaków na kartce wyborczej! żadnych linii i kropek!

Z powodu nawału materiału nie mogliśmy zamieścić szeregu ważnych korespondencji, np. o szeregu powiatowych konferencyj Centrolewu (Myślenice, Wadowice, Kęty), o pracy przedwyborczej w Żywieckiem, o wiecach (Wilamowice, Bulowice itd.).

Redakcja.

W ostatniej chwili donoszą nam z Wadowic, że lista okręgowa Centrolewu została zatwierdzona!

Do pracy, Towarzysze!

Z ostatniej chwili.

Jak donoszą nam robotnicy, policja przesłuchuje w naszym okręgu 43 (Biała) robotników, którzy podpisali listę kandydacką Centrolewu. Wypytuje się skrupulatnie: czy podpisał? kiedy? poco? czy wiedział, co podpisuje? Ponieważ nasza lista jest notarialnie poświadczona, a notariusz chyba jest odpowiedzialny za zaświadczone podpisy, więc widać policji kazano nie ufać ani rejentom ani dokumentom... Jak to nazwać?...

W Sosnowcu stanął przed sądem aresztowany tow. Kwapiński za mowę, wygłoszoną w Olkuszu 1 grudnia 1929 roku. Akt oskarżenia zarzucza oskarżonemu, że nawoływał do usunięcia przemocą członków rządu i zmiany istniejącego ustroju państwowego. Oskarżony do winy się nie przyznał i odwrotnie, — oświadczył, iż w mowie stanął na gruncie istniejącej Konstytucji. Broni tow. Kwapińskiego adwokat Berenson, — ten sam, który jeszcze za caratu bronił Kwapińskiego, gdy tow. Kwapiński był oskarżony o działalność w bojowej organizacji. Wyrok opiewa: 1 rok twierdzy!

Okręgowa Komisja Wyb. Nr. 55 (Stanisławów, Kołomyja, Nadwórna itd.) unieważniła listę kandydatów Zw. Obrony Prawa i Wolności Ludu, której czołowym kandydatem był tow. dr. Dregiewicz. Była to jedyna lista polska poza sanacyjną.

Niemiecki socjalista poseł tow. Zerbe z Łodzi został skazany na 6 miesięcy więzienia za to, że przed laty wyprosił ze zjazdu partyjnego tajnych agentów.

Aresztowano posłów Kostrubę (Wyzwolenie) i Domagałę (Stron. Chłopskie).

Wyrok (6 miesięcy) na posłankę Kosmowską (Wyzwolenie) za mowę w Lublinie został zatwierdzony przez sąd apelacyjny. Nastąpi kasacja do Sądu Najwyższego.

W Wilnie w hotelu Żorża zostali czynnie znieważeni przez agentów sanacji posłowie endecy prof. Komarnicki i prof. Stroński.

Przychodzą wiadomości o nowych unieważnieniach list Centrolewu. Została unieważniona lista w okręgu Konin-Koło, gdzie BB. nie miała mandatu, ale obecnie kandyduje wicem. Pieracki. Obecnie kandydowali ttow. Nowicki i Mikołajewski. Mieliliśmy dwa socjalistyczne mandaty.

Na 189.957 ważnych głosów, oddanych w okręgu Konińskim w wyborach do Sejmu w 1928 roku padło głosów: na P. P. S. — 54.046, na Wyzwolenie — 51.947, na Stronnictwo Chłopskie — 11.683, na Piasta i Ch. D. 6.355, na N. D. 20.519, na mniejszości 19.594. Sanacja otrzymała tylko 15.546 głosów i zero mandatów.

Postanowiono jednak, że p. Pieracki musi być posłem z Konina. Twierdzono więc też od początku, że lista Centrolewu będzie unieważniona.

W związku z tem listę tę sporządzono ze wszelkimi ostrożnościami. Zebrano też na nią z górą 160 podpisów.

Po jej zgłoszeniu rozeszła się pogłoska, iż staroście udało się zdobyć dowody, iż początkowe podpisy wyborców czynione były, gdy wypełniono tylko 3 pierwsze kandydatury. Co innego, iż publiczną tajemnicą było, że inne listy, a m. in. i listę BB. wypełniono całkowicie „in blanco“, o czym członkowie Okr. Kom. Wyb. wiedzieli — to nie miało znaczenia: lista Centrolewu musiała być unieważniona.

Robotnicy potępiają sanacyjnych oszustów i złodziei.

Otrzymałmy z Bystrej od pięciu robotników następujące oświadczenie:

„Niniejszem oświadczam, że p. Waligórski Tadeusz podsunął mi do podpisu nieznanej mi treści pismo, które nie czytając podpisałem. Ponieważ p. Waligórski obecnie rozszerza wiadomości, jakoby przystąpił do t. zw. „Fracji Rewolucyjnej“ czy też do BB., oświadczam, że nie tylko nie przystąpiłem, lecz przeciwnie zdradę popełnioną przez Waligórskiego potępiam i w dalszym ciągu w szeregach Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego pozostaję.

Podpisy:

- (—) Kubala Stanisław, skarbnik TURa Bystra.
- (—) Lorenc Alojzy.
- (—) Legin Rudolf, sekretarz TURa Bystra.
- (—) Sromek Ludwik, członek Komisji Rewizyjnej TURa Bystra.
- (—) Kufel Jan.

Oprócz wymienionych w Oddziale T. U. R. w Bystrej w dalszym ciągu pozostali wszyscy (55 osób) członkowie i prócz p. Waligórskiego i Stańcy nikt z Bystrej do B. B. nie poszedł! Wszystko co pisał „Kurjerek“ jest zwyczajną bombą sanacyjną.

Bojkot.

Robotnicy z Buczkowic pamiętają dobrze zachowanie się p. Kubicy w restauracji na Kolanie w dniu 12 października na niedoszłym zgromadzeniu zdrajcy Mędrzaka, toteż w odpowiedzi na to ogłaszają

BOJKOT.

Wzywamy wszystkich uczciwych robotników Buczkowic i okolicznych wsi, by restaurację na Kolanie p. Kubicy w Buczkowicach omijali i pod żadnym warunkiem do niej nie wstępowali.

Niechaj mu restaurację utrzymują dr. Dölinger i Mędrzak.

Podziękowanie.

Za złożoną kwotę zł. 21.25 na fundusz wyborczy podczas uczyty weselnej tow. Szarego Fr. w dniu 12. X. b. r. gościom weselnym składa

Komitet miejscowy P. P. S. w Czechowicach-Żebraczy serdeczne podziękowanie.

Zaś młodemu małżeństwu życzy Komitet dobrego powodzenia i szczęścia w nowym życiu. Komitet P. P. S. w Czechowicach-Żebracz.

ŚLUB.

We środę, dnia 29 października 1930 r., o godz. 5 popoł., w kościele parafjalnym w Myślenicach odbędzie się ślub Anieli Kąckówny, córki naszego zasłużonego towarzysza i kandydata z Stanisławem Panikowskim.

Życzymy szczęścia młodej parze!

Ogłoszenia.

Masło, bryndza, kwargle, oraz różne sery najtaniej zakupić można w pierwszym źródle „LIPTO” Bielsko, Piastowa 3 tuż koło Dworca osobowego.

Paściak Henryk, rocznik 1896, zamieszkały w Białej, ul. Hoffmana 586, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Rzeszów.

Prawie to, czego szukacie!

znajdziecie w wielkim wyborze na

Podarunki

jak precyzyjne zegarki (Doxa, Omega, Zenit) 14karat. pierścionki, bransoletki, zegary pendułowe — towary double tylko w solidnej szanej ludowi firmie

Hugon Huppert

zegarmistrz i jubiler

sąd. zaprzysiężony rzeczoznawca

Biała, ul. 11-go listopada 28.

50.000.000

PAR
NOSZONYCH
W EUROPIE
JEST GWARANCJA
ICH DOBROCI

РЕЗИНОТРУСТ

Czy chcesz się uwolnić nieszkodliwą drogą od

ARTRETYZMU

Reumatyzmu, ischiasu i bólu krzyża?

Reumatyzm jest strasznie wszędzie rozpowszechnionym cierpieniem, które nie oszczędza ani biednych, ani bogatych i znajduje ofiary zarówno w chacie jak i w pałacu. Formy, w jakich się to cierpienie przejawia, są bardzo różnorodne i często bywa, że choroba zupełnie inaczej określona, okazuje się później niczym innym, jak

Reumatyzmem.

Czasem są to bóle w członkach i stawach, czasem opuchnięcie członków, zniekształcenia rąk i nóg, drganie, kłócie, darcie w różnych częściach ciała, czasem nawet osłabienie wzroku jest skutkiem reumatyzmu i artretyzmu. Równie różnorodne jak forma tego cierpienia są środki lecznicze, różne mikstury, maści, lekarstwa i t. p., które się przeciw tej chorobie stosuje. Większa część tych środków nie jest wogóle w stanie wyleczyć, może tylko przynieść chwilową ulgę.

To co tutaj polecamy jest zupełnie niewinnym środkiem źródłano-leczniczym,

który już wielu cierpiącym dopomógł.

Nasza kuracja jest znakomitą i działa szybko nawet w wypadkach

choroby chronicznej, zastarzałej.

Ażeby zyskać jeszcze więcej zwolenników, postanowiliśmy sobie każdemu, kto do nas napisze postać pouczającą broszurkę o kuracji źródłano-leczniczej

zupełnie darmo

Kto zatem cierpi i pragnie się od bólów uwolnić, niech napisze, nie zwlekając, dziś jeszcze.

August Märzke, Berlin—Wilmsdorf, Bruchsalerstrasse 5. Oddział 129.

